

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 pe an 20 cor.
 pe 6 luni 10 cor.
 pe 3 luni 5 cor.
 pe 15 zile 2 cor.
 pentru România și străinătate pe an
 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 10
 bani; a doua oară 12 bani; a treia
 oară 8 b. de fiecare publicare.

Azită abonamentele, cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat

Scrisori intrate nu se primesc

Reorganizarea partidului național român.

Primim din afară următorul articol, cărui
 dam loc în întregime:

Cu cât ne apropiem mai mult de ale-
 rile generale parlamentare, cu atât se simte
 mai mult lipsa unei organizații în politica
 serioasă a poporului român din Ungaria.
 Conducătorii noștri politici, supuși fideli ai
 concluziunilor conferențelor naționale din
 Sibiu, prin cari s'a declarat pasivitatea po-
 litică a Românilor, au crezut, că pentru o
 rezistență pasivă poporul român nu are
 nevoie de nici o organizație politică.

Rezultatele pasivității le simțim cu toți
 și azi cred că nu mai e nime care să
 susțină că un popor poate să-și dobândească
 și apere drepturile sale prin rezistență pasivă,
 care nu e eficace de cât în anumite împre-
 suri excepționale.

Că aceasta e atât de adevărat o știm
 cu toții din însăși istoria Ungariei. Pentru-
 că și câștigă drepturile și privilegiile lor Un-
 garii au dus timp de două secole lupte con-
 tinuă contra absolutismului german și mai
 pe urmă austriac și numai când au fost
 bătăiți și desarmați, au recurs la rezistență
 pasivă, cum a fost după dezastrul dela Siria-
 d. Dară nici în această epocă Ungurii nu
 au desperat, ci reduși la neputință în țară
 au luptat în străinătate prin presă și diplo-
 matie pentru dobândirea drepturilor lor. Și
 odată în decursul acestor lupte noi Ro-
 mânii din țară și din principatele române
 am dat concurs efectiv și am ajutat chiar
 cu armele pe conducătorii și luptătorii pen-
 tru drepturile și revindicările poporului ma-
 ghiar cari drepturi și revindicări erau în
 parte și ale Românilor din Ungaria.

Odată însă câștigate aceste drepturi,
 conducătorii și după ei oamenii politici un-
 guri nu mai voiau să știe nimic de con-
 cursul ce li-au dat Românii și de promisiu-
 nile solemne ale poporului maghiar făcute
 Românilor, ci la rîndul lor au tratat pe Ro-
 mânii cu aceleași mijloace, de cari n'au ser-
 vit Austriacii contra lor.

Nimic n'au învățat Ungurii din propria
 lor istorie; au uitat ei oare că din școlile
 germane (menite a germaniza pe Ungurii)
 și din garda imperială înființată anume pen-
 tru a desnaționaliza pe Ungurii, au eșit apo-
 stoli redesteptării naționale a Maghiarilor și
 cei mai înfocați luptători ai libertății, întoc-
 miți după cum din școlile maghiare au eșit
 și vor eși cei mai energici și cei mai ne-
 obosiți luptători ai românismului?

Din toate aceste rezultă pentru noi Ro-
 mânii un adevăr netăgăduit, că tot ce au azi
 Ungurii, a fost câștigat prin luptă și nimic
 prin pasivitate.

Dar nu numai Ungurii și-au câștigat
 drepturile lor prin luptă, ci toate popoarele

moderne ca: Englezii, Francezii, Americanii,
 Italianii, Germanii etc.

Cunoaștem cu toții luptele, și jertfele
 ce au făcut frații noștri din România în se-
 colul trecut pentru ca din două provincii
 mici și nebagate în seamă să-și creeze un
 stat independent, cu o constituție și liber-
 tați invidiate de mulți străini, cu o armată
 și o poziție politică respectată de toate țe-
 rile. Toate acestea le-au câștigat frații noștri
 numai prin luptă, și jertfe continue, și nici
 de cum prin pasivitate. Cât timp principatele
 române au luptat sub domnitorii lor contra
 năvălitorilor poloni, tatarii, turcii, totdeauna
 principatele au fost respectate și domnitorii
 lor temuți până și de puternicii sultanii cari
 nu odată au fost bătăiți de un Mircea
 cel Bătrân, Ștefan-cel-Mare, Mihai Viteazul,
 Vlad Tepeș; îndată ce însă principatele au
 capitulat cu toate condițiunile scrise și anga-
 jamentele ce-și luau Turcii, principatele au
 decăzut și au ajuns pradă Grecilor din fanar,
 de cari nu s'au scăpat de cât tot prin lupta
 bărbătească a pandurilor lui Tudor Vladimi-
 rescu, ear revoluția dela 1848 a chemat la
 luptă pe toți Românii din principate și a
 pregătit unirea lor sub un singur domni-
 tor. Răsboiul ruso-româno-turc din 1877
 și 1878 în cari frații noștri au avut un rol
 preponderant, a adus independența țării și
 ridicarea ei la rangul de regat.

O epocă atât de strălucită a fost scrisă
 în istoria României numai prin lupte și sa-
 crificii uriașe.

Acestea toate ne dovedesc încă odată,
 că numai prin luptă și jertfe se pot câștiga
 drepturi, ear nu prin pasivitate.

Dară ca să revenim la poporul român
 din Ungaria, oare drepturile puțin și așa
 cum le avem le-am primit noi din grație dela
 Ungurii, sau le-am câștigat prin luptele și jert-
 fele ce le-am făcut pentru patrie și pentru
 dinastie? Sau constituția noastră bisericească,
 «Statutul Organic» care ne-a garantat inde-
 pendentă și libertatea bisericii noastre, ne-au
 fost dăruite iacășa fără să fim luptat pe căi
 legale pentru a le dobândi și a ne scăpa de
 supremația Patriarhului din Carloveț?

Chiar legea naționalităților din consti-
 tuția Ungariei nu ni-s'ar fi votat nici odată
 numai de dragul popoarelor nemaghiare din
 Ungaria, dacă naționalitățile nu ar fi dus o
 luptă vie pentru cucerirea lor atât înafară
 cât și mai ales în Dieta țării prin represen-
 tanții lor. Cine din noi Românii nu cunoaște
 zelul și tăria cu care au luptat reprezentanții
 noștri Români în Dieta țării la 1868—69,
 și câtă recunoștință nu datoriau acestora
 pentru dragostea și căldura cu care au apă-
 rat interesele poporului român în Dieta țării?
 Și dacă bătrânii noștri au luptat cu at-
 tăta bărbăție în Dieta țării și în viața poli-
 tică, în luptele electorale noi tinerii, genera-
 ția de azi să ne dăm îndărăt dela lupta
 politică, să fim mai puțin încrezători în po-
 porul român și în noi înșine ca părinții

noștri? Mie mi-se pare lucru rușinos a cere
 drepturi politice și a nu lupta pentru ele.
 E nedemn pentru un popor ca el să cer-
 sească drepturi: el trebuie să și-le cucerească,
 căci numai așa va ști să le și prețuiască.

Dară în definitiv la ce ne-a servit sau
 ar putea să ne servească pasivitatea sau re-
 sistența pasivă? Nu oare în epoca nefastă a
 pasivității, guvernele maghiare, nesupărate și
 necontrolate de reprezentanții noștri, au ad-
 dus o serie de legi cari de cari mai păgu-
 bitoare nouă ca popor și acestea au fost
 votate de către dietele țării fără ca noi să
 fim putut măcar protesta?

Tot în această epocă ni-s'a stribit și ră-
 pit cea mai mare parte din drepturile ce le
 aveau instituturile noastre culturale și biseri-
 cești, ni-s'a interzis dreptul de întrunire și ca-
 culme, pe când reprezentanții poporului ro-
 mân se pregătesc a se întruni în conferință
 la Sibiu pentru-ca să declare pasivitatea po-
 litică, un ministru ungar Hieronymi contrar
 legilor și precedentelor opreste adunarea. S'o
 fi gândit fără îndoială guvernul unguresc că
 dacă e vorba de pasivitate politică, atunci
 Românii nu au la ce să se mai întrunească de-
 oare-ce chiar conferențele naționale din tre-
 cut au decretat aceasta. Și atunci dispoziția
 lui Hieronymi e în conformitate cu conclu-
 sele conferențelor naționale.

Cu toată pasivitatea politică însă frun-
 tașii noștri politici au fost arestați și con-
 damnați la mai mulți ani închisoare pentru-
 că au încercat a prezenta M. Sale împăra-
 tului și regelui, un memoriu cu plângerile
 Românilor. Pe de altă parte procurorii stă-
 teau vecinic la pândă ca să arunce în tem-
 niță pe câte un biet gazetar, care cuteza să
 spuie și el adevărul.

Și pe când zierele române din țară sunt
 urmărite, confiscate și amendate cu zeci de
 mii de lei și redactorii lor aruncați în pușcă-
 rie pe mai mulți ani, și zierele din Româ-
 nia oprite de a intra în țară, până atunci
 în România liberă toate zierele ungurești au
 intrare liberă, numai să aibă cetățeni, ba în
 București chiar s'a înființat și apare nesu-
 părat de nimeni un ziar unguresc septă-
 mănal.

Când dar cu toată pasivitatea presa
 noastră și conducătorii noștri politici nu pot
 scăpa măcar de urmărire și închisoare,
 atunci la ce bine mai poate servi pasivi-
 tatea? Pasivitatea sau rezistența pasivă e o u-
 topie politică condamnată de toți oamenii
 politici. De aceea au început să se convingă
 în fine și aceia dintre Români cari mai erau
 pentru pasivitate.

Însă nu e destul ca să constăți un rău,
 ci trebuie ca să-l și înlături cât mai curând.
 De aceea tinerimea noastră fără să mai ție
 seamă de concluziunile conferențelor națio-
 nale au renunțat la pasivitate și au intrat
 din nou în luptele politice. Că bine au făcut,
 despre aceasta nu se mai îndoiește azi ni-
 menii.

Intrarea în luptele politice și electorale a Românilor însă nu trebuie făcută în mod sporadic fără o organizare politică de luptă serioasă și fără un program determinat.

Astăzi țărâtimea noastră are o poziție materială și culturală incontestabil mult superioară ca acum 20 de ani și nu-și lipsește de cât o organizație politică în spirit național românesc pentru ca să intre în luptele electorale cu un succes sigur.

Presa noastră și-a făcut datoria și ea singură a pregătit în parte pe toți Români pentru apropiatele lupte electorale.

Acum e rândul fruntașilor noștri ca să organizeze comitetele electorale și să pregătească pe alegători pentru viitoarele alegeri. Intrunirile electorale sunt garantate de constituția și legile țării și trebuiesc să fie libere. Actualul prim ministru dl. conte Tisza a avut ocaziune să se convingă de libertate de intrunire ce există în România, fără ca această libertate să fie adus nici un pericol tinărului stat Român și ar putea să se animeze de aceasta și să respecte libertatea de intrunire.

O organizație serioasă a comitetului electoral din fiecare comitat cu populație românească, cu comitete electorale în fiecare cerc și în fiecare comună, ne-ar permite să știm și să cunoaștem exact situația și numărul alegătorilor români din fiecare cerc și ar permite ca să fim mereu în contact cu alegătorii Români și să le facem educația politică în spirit național.

Comitetul central, format din delegații tuturor comitatelor cu populație românească ar putea cu chipul acesta să cunoască datorințele și necesitățile fiecărui cerc electoral să dea direcția și să vizeze mijloacele și măsurile ce trebuiesc luate pentru ca lupta noastră politică să fie unitară și să determine poziția ce trebuie să ia deputații noștri în dieta țării față de guvern și legile propuse. În comitetul central al partidului național român, trebuie să figureze pe lângă deputații comitatelor și toți deputații Români aleși de către partidul național Român.

Am arătat numai ca normă cum cred că ar trebui să se facă organizația partidului

național român. Ori care ar fi organizația partidului, ea trebuie însă să cuprindă pe toți alegătorii români cari vor să facă parte și să se înscrie în partidul național român.

Dacă am fi organizați în partid politic gata de luptă politică cu numărul alegătorilor Români, cu mijloace morale de cari dispunem azi, e imposibil să nu contăm ceva în viața politică a patriei noastre. Puțin împoartă numărul deputaților ce vom reuși a trimite de o dată în Dietă căci odată lupta începută, succesul nu va întârzi și guvernele și partidele politice vor fi nevoite să ție cont de noi și să nu ne desconsideră ca pe un popor incapabil de a lupta politicește și a-și apăra drepturile sale.

Atunci nu vom mai auzi vorbindu-se mereu în Dieta țării de agitatori români și miniștrii unguși spunând că trebuie să separe pe agitatori de popor.

Activitatea și luptele politice conduse cu zel și susținute de o organizație serioasă care se cuprindă tot poporul Român din patrie, poate să ne scoată din amorțeala și slăbiciunea la care ne-a condus fatal pasivitatea nefastă, la care am fost condamnați atâta timp.

Candidarea dela Pecica.

Partidul național român va ținea Joi la 8 ore înainte de amiază adunare publică, în Micalaca, cu care ocaziune candidatul național Dr. George Popa își va desfășura programul. După-cum suntem informați, frații noștri din Micalaca se pregătesc să primească cu demnitate pe candidatul național care va fi însoțit și de deputatul Dr. Aurel Vlad și alți fruntași români.

Un preot vînzător. Candidatura naționalistului Dr. George Popa a produs pretutindenea cea mai mare bucurie între Români din cercul Pecica. Ți-se umple

inima de bucurie văzînd cum țărâni mîni se însuflețesc și luptă pentru izbînda candidatului național.

Se înțelege să află și oameni slabi, meni de nimica, cari își vînd sufletul pentru un blid linte, pentru un ciolan de... Intre acești oameni slabi se află spre rerea și scandalizarea tuturor și președintele din Micalaca, Iustin Dascăl, care nu sfiit a declara publice, că dînsul își va vota pe candidatul guvernamental, pe bul renegat Herczeg Ferencz.

Așa dară atunci când prelații protestează unisono în contra proiectului școlar a actualului guvern; se găsește pe Român care să-și dea votul său pe un candidat, care va vota acel proiect. Aceste face părintele din Micalaca este cură tradare de neam. Un atare preot nu poate considera de păstor al turmei sale este un lup adevărat, care trebuie alungat din turmă. Suntem siguri ca opinia publică românească vă răsplăti cu dispreț asemenea păcătoșeni.

Trădătorul dela Putna — Pecica. Numele de Zászió Jenő mereu se preface în noțiune. Noțiunea de trădării de neam. Ficiorul popii din leuș a ajuns pe calea aceasta să-și câră amarnica pâne. Cetitorii noștri își aminte de rolul rușinos, la care s'a preș în Putna, unde a mers ca să denunțe pe vernului ungușesc pe studenții universității ce vor lua parte la serbare. Acolo a găsit guvernul. Acuma, pentru variație pe a venit la Pecica, punîndu-se în școala kossuthiștilor. Umblă cu ei din sat în sat făcînd pe oratorul român și îndemnînd pe Români să voteze cu kossuthiștii. Copil crescut cu prescură românească — a ajuns! Vai ș'amar de capul lui. Ne pare că scîrbă de atîta lipsă de rușine. Suntem însă siguri că Români din cercul Pecica îl vor trata după-cum merită.

TELEGRAMA.

FARZĂ IN TREI ACTE

DE

ORIGINAL

ACTUL III.

Scena I.

(O odaie de lucru a lui Răileanu, ca în actul I. scena I. E seară, lampa aprinsă).

Mihai R. (Șade pe canapea, lungit. Fumează, aruncă ziarul din care citea). Trecu și ziua de azi... (Vine Julcsa cu tava cu ceafă o pune pe birou)... Fără tîmbălău... Frica, săraca păzește pepeni!

Julcsa. (Aduce o măscioară din altă odaie lângă canapea; ia tava cu ceafă și o pune pe măscioară apoi pleacă).

Mihai. (Își face ceafă. Aprinde o țigară. Se întinde iarăși). Să se răcească puțin!... (Fumează). Hm, hm!... Fericiți sunt oamenii cari pot trăi la țară... Trăiesc mai ușor... Și au atîta ceri deschis! (Gest)... Senin, stele... (Se reazimă în cot. Contemplativ): Acolo e viață! Paterna collere rura... Paterna!... (Soarbe din ceafă, și earăși se întinde pe canapea). Noi... intelectualii, desmoșteniții, — ne sdrobim nervii, ne frîngem viața... visînd idealuri... (Pauză). Campioni pentru principii, în tumult, când la

țară e viața, sănătatea, forța biruitoare în lupta vieții... Nu trebuiesc principii, ci numai vigoare... (Pauză lungă) Noi, orășanii... luptătorii pentru neam, ne istovim în sfortările unei lupte neegale. Intelectualului român cîștit i-se cer șapte suflete, — când dator nici el nu e mai mult decât cu o moarte... (Cu seninătate). Dar e frumos, e sublim să trăiești pentru a lupta pentru neamul tău, pentru un neam atît de strălucit, ca cel românesc!... Și mîngăere pe acest pămînt nimeni nu are, decât dacă iubește: Iubește-ți neamul, și viața sa ți-o dai pentru dînsul! Aceasta e evangelia românului intelectual. Ear isvorul de nădejde, întărirea în dragoste, e la țară, — unde ceriul e mai senin, unde stelele răsar una câte-una, ... netulburate de fum străin, de orașe, de orașe ticsite de străinism vrăjmas vieții patriarcale... Eh! Bine fu cum fu, la cumătru Vintilă. (Se scoală, golește ceafă. Apasă soneria)... Azi mă culc de vreme; sunt sdrobit...

Julcsa. (Venind și luînd tava). Domnul n'a desfăcut telegrama?

Mihai. (Cu surprindere). Ce telegramă?

Julcsa. A venit o telegramă la amiază. Am primit-o eu, căci n-am știut unde e domnul. (O ia de pe birou și i-o dă).

Mihai. Ado'n coace! (O desface și o citește. Julcsa iese cu tava): „Dacă e pentru atîta de ce să viu? Elvira“... (Se uită în sus). Ce-i asta? (Sucește telegrama, se uită la dat)... „Dacă-i pentru atîta de ce să viu? Elvira“... Elvira? Elvira. Dacă-i pentru atîta... Ce-o mai fi și asta? Nu înțeleg! (Nervos, lasă telegrama

în jos, face câți-va pași). Dacă-i pentru atîta... Ce atîta? Ce dacă?... Elvira!... Dacă... Ce dracu?... Sunt beat?... (Duce mîna la frunte). Cetesc bine: „Dacă e pentru atîta de ce să viu“?... Văd bine și înțeleg... dracu... (Desconcentrat). Adecă... nu înțeleg... Nu înțeleg, nu înțeleg de loc, ce-i asta?... „Elvira“... (Pauză). Telegramă gramă. Datul poștei... bun. Ceasul, ... „Imm! (Stă un moment apoi o porcă roată prin odaie): Ori am înebunit eu, ori întors lumea cu josu'n sus... Să chem se toarea. (Pleacă spre ușă) poate m'a deslușit. Se oprește. Se întoarce în scenă): Sunt nepabil... Nevasta mea să-mi depezeze. (Gest). „Dacă e pentru atîta...“ (Stă în scenă, se mîntă în gânduri, face gesturi caraghioase). Afară, uruit de trăsura, ce se oprește, tureti de uși trîntite).

Scena II.

(Ca mai sus).

Mihai. (Tresare): Ce?

Elvira. (Repezindu-se pe ușe). Mihai! (Stă să cază se razimă în umbrelă). M...

Mihai. (Deodată cu ea): Ce-i, ce ai, de (Vrea s'o îmbrățișeze. Ea îl respinge).

(De-odată). **Mihai.** Cum vii tu?... **Elvira.** Unde-ai fost?!

Elvira. Mihai! (Cu durere în voce).

Mihai. Ce, ce s'a întîmplat? (Își șterge ochii dorile bălbăind). Șezi măcar. (Ingrijorat se Incoaci și încolo)

Războiul ruso-japonez.

Telegramele de alaltăieri vesteau despre pozițiile de lângă Anșancian din Rusia fără nici o împotrivire, ear știind telegrafice de ieri spun, că *generalul Kuro-patkin a gândit una și-aș retrage armata dela Liaoyang spre Mukden.* Va să zică nu a îndrăznit să primească luptă cu Japonezii, pentru că și aceasta nouă „retragere glorioasă“ a Rușilor însemnă un succes. Este însă întrebare dacă Kuropatkin va putea ajunge în pace Mukden, de oare-ce, pe cum se știe, aproape de linia ferată Liaoyang-Mukden se află Kuropatkin, care la tot cazul va căuta să zădărnicească lupta lui Kuropatkin, silind la luptă pe țara. La tot cazul aceasta retragere va dovedi, că în calea lui Kuropatkin în adevăr să află o armată japoneză, ori ba, și dacă aceasta putea face greutatea Rușilor.

Despre cele ce se petrec în jurul Port-Arthurului puțin știm, căci puține vești și detec-tiuni s'au sosit. Din cele ce se comunică însă putem deduce, că Japonezii îndreaptă deja asaltul principal și poate ultim asupra fortului.

Petersburg, 22 August. Conform unor știri pozitive *Kuropatkin a început cu grosul armatei sale deja retragere spre Mukden.* La Liaoyang stau încă 15.000 soldați, cari pe vremea vor avea pe tot timpul retragerii contacte cu Japonezii.

Londra, 22 August. „Daily News“ publică știri, că *Kuroki a reușit să taie retragerea armatei ruse.* Armata lui Kuroki a înaintat deja pe drumul Liaoyang-Mukden, făcând deja jumătate din el. *Armata lui Kuro-patkin se retrage în marș forțat, ariergarda lui însă Japonezii au despărțit-o de câmpul grosului armatei. Oku și Nodzu grabesc să-și reunească forțele cu armata lui Kuroki.* Acum se explică, de ce Japonezii simulat retragerea spre Haișeng.

Știri mărunte la ultimele întâmplări de pe câmpul de război.

— Lupta navală dela 14 August st. n. în strimtoarea Coreei, lângă insula Tsushima, între Kamimura și escadra dela Vladivostok, e cel mai însemnat eveniment de pe teatrul războiului. S'a

pus capăt raitelor îndrăznețe ce escadra aceasta făcea în Marea Japoniei, sub căpitanul Reitzens-tein. Transporturile Japonezilor se vor putea iar face în liniște și cine să întrebe de contra-bandă vasele americane sau engleze nu va mai fi. Cel puțin așa e pentru răstimp.

„Riurik“, pe care l-au înecat Japonezii, era cel mai mic din cele trei vase ale escadrei; deslochia 11,700 tone, avea 13 588 de cai vapor putere, 26 tunuri grele și 22 ușoare, fusese construit în 1892. Celelalte două: Incrucișătorul „Gromoboi“ (1899) și „Rossia“ (1896) au scapat cu mari stricăciuni și sunt mult mai mari și mai noi. E de crezut că nu-și vor putea drege stricăciunile până la căderea Port-Arthurului.

Nădejdea că va fi putut scăpa măcar un vas din cele ce dela Port-Arthur la Vladivostok e din ce în ce mai mică. Togo are grijă să nu-și scape nici cele ce s'au adăpostit în vre-un port neutru; iar cele ce nu vor pleca înainte de 24 ceasuri, vor fi dezarmate.

— Japonezii, scrie „N. Fr. Presse“ nu par a bombardă forturile principale rusești, ci de-a dreptul orașul și portul pentru a sili la capitulare prin nimicirile ce fac și prin efectul moral ce produc. „Dealul Lupului“ trebuie să se afle la răsărit de riul Si (lângă care fortul Taku-șan), între acest riu și riul Lunuan. Deci e spre răsărit de Port-Arthur.

— Știrea că din armata lui Oku s'au trimis două divizii la Port-Arthur trebuie luată cu scepticism: două divizii mai mult n'ar grăbi căderea cetății, căci rolul de căpetenie, la asedii, îl are artileria, care cere timp să-și facă efectul. Pe când la Anșancian lipsa a două divizii ar putea fi simțitoare, dacă Rușii ar ataca aripa stângă a Japonezilor, slăbite. Am arătat că Japonezii sunt prea slabi pentru a ataca frunții la Liaoyang și ar face greșeala de a se mai slăbi încă? Port-Arthurul nu tot o să cază, dacă Rușii vor fi învinși la Liaoyang? Așa de orbi nu sunt Japonezii și își dau perfect seamă de situație. Dacă n'ar voi a-și ataca la sud de riul Taitși, i-ar sili prin vre-o manevră să se retragă și le-ar ataca ariergarda. Dar și pentru aducerea la îndeplinire și a acestui plan au nevoie de toate puterile lor.

— Zvonurile că Japonezii se retrag ca să atace Port-Arthurul, pentru-că Mikado a poruncit să se ia neapărat, până la vadea pusă, Port-Arthurul, sunt minciuni.

Asemenea porunci sunt tot așa de serioase ca și numele de „Inspăimântătorul“ sau „Neîn-vinsul“ ce se dau vaselor de război, pentru-ca la adică, să iasă de rușine numele pompoase.

Și mai mare nebunie altă vorbă că Japonezii ar fi hotărât să se retragă în Coreea! Asta ar însemna expunerea corpului ce asediază Port-Arthurul la o catastrofă. Poate că toate a-

ceste s'vonuri le imprăștie Japonezii ca să mo-mească pe Ruși la vre-un atac nesocotit!

Mai serioase sunt zvonurile că înaintează coloane japoneze la Nord de Taitși și că la apus de calea ferată, la spatele Rușilor ar fi înaintând bande de Hunhuzi, comandate de Japonezi. Dar planurile Japonezilor se află de regulă, după ce se ved executate.

— Pe „Riurik“ erau 450 de oameni. Japonezii n'au pierdut în lupta cu escadra Vladivosto-cului, în apropiere de Musan, decât și 3 morți și 7 răniți.

— „Daily Telegraph“ spune că la 10 Aug. st. n., flota rusească era de 6 chiurase, 4 incru-cișătoare și 8 torpiloare; cea japoneză, de 4 chiurase, 2 incru-cișătoare și 32 torpiloare. Pe „Cezarevici“ l-au încunjurat 4 chiurase și 2 incru-cișătoare, aproape de capul Șantung. O bombă de calibrul 12 a lovit în turnul lui „Cezarevici“, s'a reflectat și a ucis pe admirantul Withöft. Toată instalația de tunuri etc., de pe vasul ru-sesc a fost măturată și prefăcută într-o movilă fără nume, iar bucăți săreau la sute de metri.

— Grozăvia era așa de mare pe chiurasa-tul „Cezarevici“, când a fost ucis admirantul, încât unii soldați au murit de emoție. Toți ofițerii de pe acest vas au fost uciși. După starea în care a ajuns vasul la Tingtou, nu se poate pricepe, cum de nu l-au înecat Japonezii, căci făceau abia 5 noduri pe ceas. Se spune că ar fi luat contrator-pilorii rusești cărbuni de pe vase engleze, ce se aflau la Tingtou. „Novik“, ar fi intrat în port și fără a se opri ar fi ieșit pe dată la larg.

— Dela Port-Arthur știrile sunt de aseme-nea rele pentru Ruși. Japonezii au luat în noap-tea dela 9 spre 10 August, atât înălțimea Taku-șan cât și Siaoșuan și au rămas stăpâni pe ele. Takușanul e la 4 klm. spre N.-Ost de oraș, iar Siaoșuan lipsește pe harta noastră. De oare-ce însă se află Siaoșuan la 7 klm. la S. Vest de oraș și tot acolo e lângă peninsula tigului un „deal al Lupului“, care nu se află aiurea pe hărți, e de crezut că dealul lupului de care s'a vorbit atâtea se află la S. V. de Port-Arthur, lângă peninsula tigului. La răsărit lângă Taku-șan, nu e nici un „deal al lupului“. Se vede că Japonezii, în adevăr, au debarcat oști în baia porumbeilor, de unde apoi s'au apropiat de par-tea S.-Vestică a fortificațiilor.

Așa fiind lucrurile, căderea Port-Arthurului e chestie de ceasuri.

— Kuroki se mișcă la răsărit de Liaoyang. Alta trupă puternică înaintază spre Nord-Vestul Liaoiangului, dela Niucivang. După altă știre Japonezii ar fi înaintând prin strimtori, spre Mukden.

Elvira. Unde-ai fost? Mihai!

Mihai. (Nervos). Telegrama e a ta...?

Elvira. Cu cine ai fost? (Dureros). Unde?...?

Mihai. La copii am... am...

Elvira. (oftează, apoi își lapadă geanta și umbrela, se apropie de canapea). La copii...?

Mihai. Ce depeșă mi-ai trimis.

Elvira. Cum te-ai dus? De ce te-ai dus?

(Dureros). Și cu mine n'ai vrut... (Face diu cap. Aspru). Nu-i adevărat!!! Cum te-ai dus?

Mihai. (Mai calmat puțin). Liniștește-te dragă. Stai să ne explicăm.

Elvira. N'ai fost la copii! (Plânge). Spune-mi Mihai, de ce m'ai înșelat? (Plânge, se trânteste pe canapea).

Mihai. Ce vorbe-s astea? (A parte). Să n'o dau prea iute. (Către Elvira). Calmează-te, dragă. (A parte). Trebuie să mă calmez și eu, să-și pipăie capul. Pauză. Elvira plânge. Către Elvira): Aici ved că e o încurcătură, (Elvira, ridică ochii spre el) din care nu pricep nimic și trebuie să ne lămurim întâi.

Elvira. (Plângător). Cu cine ai fost? Unde?... (Își șterge ochii).

Mihai. Întâi să-mi spui ce-ai cu depeșă asta?

Elvira. (Mai calmându-se îi dă din busu-nar depeșă lui Băileanu. Apoi, după o mică pauză de meditare — iar plânge cu hohote și se trânteste pe canapea).

Mihai. Stai dragă nu plânge. (Confrunțează depeșile. Molatec). Acum îi dau de rost.

Elvira. (Repede). Apă!

Mihai. (Fuge la ușă): Julcsa! Apă! (Se întoarce la nevastă, îi deschee mantaua...). M'am lămurit dragă, liniștește-te, că am să-ți explic perfect totul. (Vine Julcsa cu apa. Elvira bea. Apoi stă mai liniștită pe canapea. Julcsa iese, făcând cruce și scuipând în sân).

Mihai. Uite dragă; acum m'am deslușit. Iată cum s'a întâmplat. Nebuni! Aia dela redacție au depeșat după mine, crezând că am plecat cu tine. (A parte). Și eu în loc să-l înjur pe colegul, l'am dus la „Pilsner“; și m'a și pompat! Stai!!!

Elvira. Și cu mine n'ai vrut să vii, ai zis că nu poți?

Mihai. Așteaptă numai!... Tocmai pe când isprăvisem cu ziarul, aseară, „top“ cumă-trul în redacție și atâtea a stat de mine, de n'am putut să-mi mai rezist. Iar azi dimineață am fost acasă. Și fiind-că erau și copiii...

Elvira. (Își dă jos pălăria. Mai calmată și spre încălzire, moale întreabă): Sunt bine?

Mihai. Se poartă bine și le merge bine... Ce bucurie pe ei când m'au văzut!

Elvira. (Uscându-și lacrimile). Draguții mamei!

Mihai. Și fiind-că dimineață mă întorceam, n'am spus nimănui că plec de acasă. Doar atâtea a fost, că n'am dormit acasă...

Elvira ((Forțat): Unde ai dormit?

Mihai. Ce întrebare! La popa Vintilă... Și cum îți spun, ne știind colegul de redacție unde sunt, cum ved, pela 11 ore a depeșat după mine, — depeșă ta — fiind-că se s'vonise

iarăși un tîmbălau de stradă în astă seară. (A parte). Eu îl avui acasă! (Către E.) Sosind eu la redacție, nu mi-au spus de depeșă. Și mie nici prin gând nu mi-a trecut că pe tine te-au deranjat...

Elvira. Și (Intrerupându-l) și...?

Mihai. Și ce?

Elvira. (Indoioasă, molatec). Și poți tu să jurî că nu m'ai înșelat?

Mihai. Pe tine să te înșel?... (Cu vervă). Îți mai trebuieșc tie dovezi de credința mea neștrămutată și dragostea mea sinceră? Pe tine? Eu? eu? (Se apropie cu drag).

Elvira. Jurî?

Mihai. (Ridică trei degete). Jur!

Elvira. (Ușurată). Ah. (Duce mâna la piept). Puțintică apă te rog! (M îi aduce. Gustă). E caldă. (M. îi ia paharul). Mi-a mai venit inima la loc.

Mihai. (Pune paharul pe masă și se întoarce la E. Pauză).

Elvira. Ști ce dragă Mihai? (Pauză).

Mihai. Spune!

Elvira. (Stă pe gânduri. Mihai o ia de mână. Rar): Matilda crede că și tu ești ca toți ceilalți bărbați; necredincios, rău, înșelător... Trebuie să vii acum cu mine la ei, să vadă să se convingă singură, că tu ești altfel decât ceilalți... Plecăm numai decăt, dimineață...

Mihai. Măne nu pot dragă, la nici un cas. Elvira. Dar dacă trebuie! Și nu se poate altfel!!

Din străinătate.

Din camera seniorilor englezi. Camera lor-zilor a votat în a doua lectură, o lege care pune la controlul statului stațiunile telegrafice fără fir. Dispozițiunea s'a luat după declarațiunile lordului Selbourne, ministrul marinei, căci telegrafia fără fir este un pericol permanent pentru apărarea națională.

Pe apă ca și pe uscat, nu e nici un mijloc d'a se limita modul de transmitere. Ori cine poate instala o stațiune telegrafică și comunica liber cu marea sau cu continentul. Este dar urgent ca guvernul să poată exercita legal autoritatea sa asupra acestor instalațiuni.

Din Macedonia. La Constantinopol se vorbește din nou că partidele extreme ale comitetului macedonean plănuiesc atentate contra corpului diplomatic, consular și contra altor persoane cu scop de a atrage asupra sa atenția străinătății. Aceste știri se răspândesc din timp în timp, probabil pentru a produce neliniște în sferile deriguitoare din Constantinopol precum și în Macedonia.

La Sebze (vilaetul Monastir) a avut loc o ciocnire între trupele turcești și o bandă tare de 25 oameni condusă de șeful de bandă Karmuzov. Un locotenent și un geandarm au fost uciși, șeful de bandă și un comitagiu au fost răniți, cei-lalți răsculați au fugit.

O altă bandă de 20 Bulgari a făcut nouă isprăvi. Urmăririle puterilor sunt zadarnice, ea a scăpat împreună cu banda ei prin munți și nu i-se poate da de urmă.

La Badene există temere de o insurecțiune imediată. Sunt adunați 450 de insurgenți. Comandantul acestei mișcări ațipata de Sarafov ar fi colonelul Kiciov.

Camera engleză D. Brodrick a declarat la Camera comunelor că expediția engleză va părăsi Lhasa îndată ce se va face un aranjament și nu va rămâne acolo mai mult decât vor crede de cuviință autoritățile militare.

Secretarul de Stat pentru India n'a comunicat Camerei condițiunile pe care guvernul le va impune Tibetului; a declarat însă că nu se va stabili nici o reședință engleză în această țară.

Cheltuelile expediției, care sunt destul de considerabile, vor fi suportate de budgetul Indiei.

Acțiunea Angliei în Afganistan.

»Rușii« vorbește de încercările Angliei de a lovi în Afganistan și în Rusia. Kabulul e plin de agenți englezi, cari caută să bage

Mihai. (După o pauză de răsândire). Azi e Joi. Măne nu se se poate. (Pauză). Să mergem Sâmbătă seara.

Elvira. Și tu rămâi până Luni dimineața. Da?

Mihai. Așa . . . da.

Elvira. (Se saltă de bucurie). Bine, bine, așa.

Mihai. Bine. (Pauză). Dar . . .

Elvira. (Cu frică și muștrător). Iarăși dar? . . .

Mihai. (Serios). Numai cu o condiție.

Elvira. (Cu sfială). Ce condiție?

Mihai. Dacă îmi promiți, că de acum înainte vei fi cuminte.

Elvira. (Radios): Promit.

Mihai. Da?

Elvira. (Imbrățișându-l). Da.

Mihai. Totdeauna?

Elvira. (Cu curagiu). Totdeauna.

Mihai. Insemnează-ți bine ce ai promis.

Elvira. (Duios). Am să mă țin de promisiune. (Se lasă pe umărul lui stâng).

Mihai. Femeea trebuie să socotească pe bărbatul său pe cel mai de treabă om. Spre răul ei este mai mult, când este neîncrezătoare.

(Cortina)

— SFÂRȘIT. —

emirului în cap idei engleze cu privire la războiul ruso-japonez, care ar fi dovedit slăbiciunea și ruina apropiată a Rusiei. »Rușii« cere să se facă ori și ce, căci de și vaza armelor rusești e mare, prea de mult nu s'a făcut nimic. Poate că emirul simte că vorbele Englezilor sunt minciuni, că Rusia e puternică și acuma, ca mai înainte, dar nu e nimeni pe lângă dânsul ca să-i spună adevărul. Și cine știe ce ne pregătesc Englezii în Afganistan? Lordul Curzon crede azi că Anglia nu trebuie să lase să treacă ocazia, căci poate să nu fie, pe urmă, favorabilă să căutăm deci a paraliza lucrarea dușmănoasă a Angliei.

NOUȚĂȚI.

ARAB, 22 August 1904.

— »O imitație bună.« Telegraful Român luând act despre circularul vicarului Vasile Mangra, dat în privința tinerii de conferințe pastorale, numește dispozițiunea aceasta o »imitație« bună, care în arhiepiscopie este de mult practică. »Telegraful Român« se înșeală, căci aceste conferințe sunt deja de mult în uz în diecesă Aradului. Ear' circularul părintelui vicar, se pare a fi dat o direcție nouă acestor conferințe, cuprinzând întregul cerc de activitate pastorală a preoților. Incât pentru imitație e mai corect a afirma că actualul Mitropolit imitează pe fostul episcop al Aradului Ioan Meșian. Și bine face.

— Banenote false. Atât în Budapesta cât și în unele orașe din provincie s'au descoperit în zilele din urmă falsificate de banenote a cor. 100 și cor. 10 astfel că la primirea acestor piese se impune precauțiune. Falsificatele a cor. 100 arată iregularități mai evidente pe partea textului maghiar, la pajura coroanei ungare, care nu este umbrată mai deschis și mai închis ca la banenotele veritabile, ci este ținută într'o culoare. Falsificatele de banenote a cor. 10 sunt fabricate pe cale fotografică, hârtia este mai subțire și mai moale decât la banenotele veritabile, ear culoarea este mai închisă și unsuroasă. Nr. 002727 și seria 1040 sunt imprimate în mod foarte primitiv cu culoare roșie, care umezită se șterge. Din câmpul intern al falsificatelor lipsesc liniile cu valuri și desemnul capetelor este neclar și murdar. În loc de »Szám« este »Gzám« și în loc de »Serie« — »Gerie«. Alte falsificate a cor. 10 au hârtie mai dură, culoarea verzue, valurile din câmpul banenotei sunt spălăcite. Cifrele »10« din cele două colțuri de sus ale banenotei, precum și cuvintele »Tiz koronát« și »Zehn Kronen« au aceeași culoare brună, ca și cealaltă parte a banenotei, pe când la banenotele veritabile culoarea acestor cuvinte resp. cifre este mai închisă. Cifrele resp. cuvintele »Szám 016720« și »Serie 1171« sunt scrise cu mâna, cu o culoare roșie vie, care umezită se șterge; afară de aceasta numerii falsificatelor sunt cu 1/2 mm. mai mari decât la banenotele veritabile. — Avisăm publicul român să fie deci cu băgare de seamă.

— Oaspeții români la băile din Tușnad. Dela 9—12 August n. au sosit la băile din Tușnad următorii oaspeți români: S. Reșey inspector școlar (Gyula), C. Niculescu consilier (Galați), C. Chiru (loc artil. Bacău), Constantin Stolojan, student (București), Anton Mandeal, secretar de bancă (Cluj).

— Pentru masa studenților români din Brașov. Dl Dr. Constantin Missits avocat în Lipova și d-șoara Valeria Braniște din Brașov au dăruit pentru masa studenților români din Brașov cu ocaziunea *fructării d-lor* suma de 30 cor. în locul anunțării obișnuite de logodnă. Primească generoșii donatori cele mai călduroase felicitări și mulțumite.

Directiunea școalelor medii gr.-or din Brașov.

— Cununie. Joi în 11 August st. n. Dl învățător Iulian Butar, învățător în Seletu D-șoara Constanța Pinteza învățătoare în Vădeni s'au cununat în Bârsa.

— Vice-primarul Vienei Strobach, președinte al „Schwarz-Gelb“ s'a îmbolnăvit, înlocuindu-l interinim în oficiu al doilea vice-primar Dr. Neumayr.

— O infamie de necrezut. Cetim în *Schwarz-Gelb* următoarele: Din Innsbruck ziarul „*Tagespost*“ aduce știrea despre o întâmplare aproape de necrezut: La prânzul dat în onoarea zilei împăratului s'a întâmplat o scenă nepenibilă în urma purtării provocatoare a italian cu numele br. Lumbrasso. Când adinea ziarist maghiar în numele oaspeților maghiari început să rostească un toast pentru împărat, numitul italian a dovedit lipsa sa de interes respect în mod revoltător, că conversa în vecina sa o italiană, sisăia și rîzînd făcea o vorbă. I-s'a dat să înțeleagă, să se poarte la Baroșul italian însă a continuat fără pășare parte conturbând liniștea, la ce i-s'a atras atențiunea să se poarte mai cu tact. La această vocare baroșul și-a scos limba îngânând pe căldomni, cari s'au aruncat asupra lui insultându-l. O sticlă de șampanie a sburat drept la baroș cap și provocându-l societatea să părăsească între strigăte asurzitoare de Hinaus.

Dacă baroșul Lumbrasso nu părăsise de grabă sala, primia eventual o stranică italiană, care l'ar fi deșteptat de sigur la conștiință asupra faptelor infame ce a comis. Căci nitor iredentiști li-s'a îngroșat creasta, gând că lor toate li sunt permise, nu ne măcăci doar până acum losinca era: „patru pe pace și nu provocați pe domni iredentiști“. Acestea sunt urmările politice cu mânuși ale Dușmanilor statului și ai dinastiei trebuie să dinții. *Dripăta la pământ cu picioarele și trebuie sămînța dușmanului și dinastiei*. Intende de ce nu s'ar face asta, nu va fi pace în Austria. — Oare acest metod de extirpare a elementelor destructive și înșeltoare de coroană, prea binecunoscute și în Ungarie, nu s'ar putea referi cu același drept?

— Mare orcan în Fiume. Din Fiume se legrafează, că Vineri la 7 ore seara s'a desastat asupra orașului un orcan înfricoșat, furibund noaptea întreagă. Pe timpul acesta câte-va societăți de navigațiune se aflau pe mare, cari numai cu greu au putut scăpa de nimicele amenința. O barcă cu patru vâslași, scăpată din pericol de către vaporul „*Franz Iosif*“. Multe luntre de pescari au perit în mării.

— Botezul marelui duce moștenitor al Austriei. Botezul marelui duce moștenitor Alexe a fost fixat pentru ziua de 11 August.

Echo de Paris află din Petersburg că botezul marelui duce moștenitor Alexe, se va face fără pompă obicinuită.

— Biblia tibetană. Kah-giur, biblia tibetană se compune din 110 volume, iar fie-care volum are peste 1000 de pagini; pe lângă acestea care volum mai are și câte zece tomuri de bite, cee-ce înseamnă un total foarte înalt după cum se vede, — de 1.100 de volume în total.

Această operă, din care există numai un singur exemplar la biblioteca din Lhasa, se completează prin alte 225 exemplare de comentarii cu totul indispensabile pentru priceperea bibliei.

„L'Indépendance Roumaine“ spune că colonelul Younghusband, care a pătruns în tateea sfântă a Lhassei, ar dori, ca amintirea expediției întreprinse, să ia cu sine această biblie, principalul monument al literaturii tibetane, ar trebui să mai aibă încă vre-o furgoane.

— Ocuparea scaunului guvernial din Finlanda. Din Petersburg se vestește, că prin Obolenski, noul guvernator al Finlandei a sosit deja la Helsingfors, pentru a se instala în scaunul său guvernial. După câte-va zile noul guvernator va întreprinde o călătorie prin Finlanda pentru a „studia“ dispoziția populației (probabil pentru a se pute orienta cu privire la aplicarea reformei diului). La Petersburg se crede, că țara va îndrumare guvernatorului, ca pe viitor să se facă o politică mai îngăduitoare. „*Osvoboditel*“ din Stuttgart pretinde, că acest sfat a purces dela prințul Obolenski.

— Expulsare de calugărie în Franca.

Populațiunea s'a împotrivit cu forța la expulsiunea calugărișelor Ursuline dela Ambert (depart. Puy de Dôme.)

Mulțimea a lovit pe oficerul de gendarmerie și pe grefier, cari erau însărcinați cu executarea decretului. Nicî un lăcătuș din localitate n'a consimțit să strice broasca dela poarta monastirei.

Lichidatorul a plecat spre a raporta autorităților în drept că nu poate să-și îndeplinească misiunea.

— **Țarul.** Sub acest titlu publică revista engleză „Quarterly Review“, un articol foarte aprins la adresa împăratului Nicolae II.

Deosebită importanță dă acestui articol asigurarea revistei engleze, că autorul articolului e un mare funcționar rus dela curtea imperială.

Scopul autorului e să arate lumii că nu trebuie făcut răspunzător ministrii, ci vina să se arunce pe țar însuși pentru miseria în care se găsește azi Rusia.

Îndată după urcarea lui pe tron, Nicolae II a căzut cu totul sub influența nefastă a lui Pogodnosceff și de atunci l'a apucat o trufie, un sentiment de exagerare a forțelor sale ce a mers tot crescînd, conform legii psihologice, în virtutea căreia trufia usurpează atât cât îi cedează servilitatea.

Nicolae Alexandrovici începu să creadă că el e centrul lumii, că e îngerul pacii generale, că e purtătorul făcliei civilizațiunii între rasele galbene și alte rase barbare, în fine că el e providența poporului său.

După ce a început să creadă în misiunea lui imaginară, începu să se amestece direct și continuu în afacerile politice interne ale imperiului, a influențat mersul dreptății, și a ris de legalitate, a sărăcit poporul și cu toate că posa un monarh pacific, a făcut inevitabil un războiu pe cât de crunt, pe atât și de netrebuincios.

Inconstant, suflet mic, vanitos și caprițios, schimbă favorii după impresia momentului, și permite unei bande de adunături și de oameni obscuri și periculoși, să usurpeze funcțiile de ministri răspunzători ale căror consilii nu le ascultă, ale căror masuri le anulează, și a căror independență o ia drept nesupunere.

Autorul articolului afirmă că de Witte a căzut în disgrafia țarului pentru că nu voia să facă pe curtezanul.

De Witte i-a spus net țarului aceste: „Majestatea Voastră v'ați dat cuvîntul să anexați Manciuria și lumea V'a crezut. Azi Rusia a pierdut ori-ce credit și se poate că n'o să stăpîniți mult Manciuria, dacă preferiți să nu vă respectați cuvîntul dat. Împingeți lucrurile la războiu, și noi aveam nevoie de pace. Afară de aceasta Manciuria nu ne e de folos. Eu nu voi lua răspunderea unei astfel de politici“.

Câte-va zile înainte de începerea războiului, mai mulți demnitari îl întrebau pe generalul Kuropatkin cum stau lucrurile.

Ministrul de războiu răspunde malițios: „Ca și d-voastră eu nu cunosc lucrurile de din ce citec în ziare. Războiul e afacerea lui Alexiev, nu a mea“.

Cînd trei ministrii îl conjurau pe țar să evacueze Manciuria și să păstreze pacea, Nicolae al II răspunde:

„Am să păstrez eu pacea și cu ea împreună secretul meu“.

Unui mare duce, care în prețuia începutul războiului îi vorbea țarului de gravele consecințe ale situațiunii, acesta îi zise:

„Lasă lucrurile pe seama mea. Japonia va porni războiu nici odată în contra noastră. Domnia mea va fi pacinică până la finit“.

Autorul articolului declară că e un partid al monarhiei și inamie al procedurilor revoluționare, dar deplînge influența marilor duci, și conchide astfel:

„Răspunderea pentru faptele țarului nu trebuie să căză asupra ministrilor săi, ale căror atribuțiuni nu le-a urmat nici în cele mai critice împrejurări.“

Nu ministri au fost aceia cari l'au îndemnat să-și calce cuvîntul în chestia Manciuriei, ci țarul însuși, și el l'au conjurat să-și respecte cuvîntul dat.

Nu ei au fost care l'au îndemnat să ia măsuri de reacționare. Nu ei au fost care au făcut rișca toată Rusia cu evocarea spiritelor și canoanelor de sfinți, în scopul d'a lumina și a da viață armatei ruse.

Nu ei au fost care l'au îndemnat să ia libertățile Finlandei și o serie de măsuri demne de un despot oriental.

Nu ei au fost cari l'au îndemnat să jefuiască bunurile Bisericii armenesti, și să răspundă la protestele armenilor cu gloanțe.

Mat toți ministri i au pus în vedere că ce face țarul e nedrept din cale afară, dar el rămîne surd la toate“.

— **Un ordin de zi al lui Stoessel.** „Viteji apărători ai Port-Arthurului!“

A sosit momentul în care trebuie să unim puterile noastre pentru a apăra acest punct al teritoriului rusesc, cetatea Port-Arthurului. Marele nostru împărat, muma noastră comună, patria rusă așteaptă dela noi executarea necondiționată a unei datorii sfinte: de a apăra întreaga cetate de un asalt al inamicului. Fiecare din noi trebuie să-și aducă aminte de sfintele cuvinte din jurământ și să-și întipărească în inima sa că nu există pentru el vr'un loc altul decât acela care i-s'a indicat pe zidurile cetății. Urmînd exemplele vitejilor noștri străbuni, ne vom opune lor cu curaj și ferm. Vom pedepsi pe inimic pentru îndrăznețul lui atac. Păgănilor, amintiți-vă că Dumnezeu e cu noi!“

Stoessel, general.

— **Catastrofa unui vapor explorator de teasaur.** Din Durban se anunță că steamerul „Penguin“ a naufragiat și 25 de persoane au pierit.

Vaporul fusese trimis să caute milioanele decedatului fost președinte al Republicei Transvaal, Krueger, pierdute acum 2 ani pe bordul vaporului „Dorothea“, lângă coasta Zulușilor.

— **O părere germană asupra războiului.** Ziarul berlinez de mare trecere *Post* publică asupra războiului din Extremul Orient un important articol din care extragem următoarele:

Rusia este designată calea pentru a urma războiul. Ea trebuie să cedeze Port-Arthurul pe cât se poate fără multă pierdere de sânge. D'aci înainte luptele au să urmeze spre sud de Karbin. Operațiunile strategice de până aci ale armatei ruse, cari se referiau exclusiv numai la defensivă retrăgându-se oastea rusă mereu pas de pas cu scop de a face să obosească armata contrară, diferă cu totul de legile și preceptele operațiunilor de acum ce e drept, și cu toate că pare întru cât va curioasă această procedură, dar s'a dovedit de corectă. Însă nu este destul de a îngreuna înaintarea adversarului, a-i împedeca, eventual zădarnici operațiunile și planurile sale, a-l face prin hărțuiri să obosească, ci trebuie și dat pept cu el. Pe lângă modul de atac cumplit al armatelor japoneze, este o tactică foarte corectă retrăgerea deasă, prin care se face să obosească oastea inamică, dar tot odată trebuie să se nizuiască, să primească din când în când și lupte, în cari să cauzeze pe cât se poate pierderi simțitoare contrarului, și astfel să-l slăbească, și când va observa că dușmanul a suferit pierderi mari, atunci din poziții bine alese să se dimite la luptă decisivă cu el.

Tactica aceasta s'a dovedit de bună la anul 1812 în campania desastroasă a lui Napoleon contra Rusiei. Kuropatkin este un beliduce care este capabil să execute această tactică, presupunînd, că dispoziția sufletească a opiniei publice, (mai bine zis a poporului, căci în Rusia atare nu există) și îndrumările venite din Petersburg nu vor împune lui Kuropatkin înainte de timp o luptă decisivă.

— **În jurul atentatului contra lui Plehwe.** „Berliner Tagblatt“ atîă din Petersburg că a fost stabilită indentitatea atentatorului lui Plehwe. El se numește Sasanow.

Este originar din Moscova și e fiul unui negustor de lemne din guvernământul Saratow.

S'a mai constatat complicitatea lui Sikorski, care în ziua atentatului aruncase în Neva misterioasa casetă.

Cel de al treilea arestat, anume Braunstein, deși compromis, nu pare implicat în acest atentat.

— **Furtul dela Rotschild din Londra.** În cercurile financiare din Londra se comentează foarte mult defraudățiunea lui Blumenthal, fost funcționar al casei de bancă Rothschild, care se urcă la 300.000 livre sterline, adică 7.000.000 franci. Blumenthal a fost șeful secțiunii metalurilor scumpe și se încurcase în diferite speculațiuni, cari reclamau plăți mari. După regulamentul bursei londoneze, funcționarul nu pot specula;

aceea cari mijloacesc astfel de speculațiuni, sunt amenințați cu eliminare. Totuși regulamentul acesta se calcă adesea. Blumenthal care grație pozițiunii sale se bucura de o încredere nemărginită a șefilor, n'avea nici o avere. Totuși a adus o viață foarte luxoasă, avea 6-8 servitori și caii săi erau cei mai buni din Londra.

— **Norocul unui pescar din Ceylon.** Un sârman pescar din Ceylon a avut norocul să găsească una după alta trei mărgăritare foarte scumpe; pentru primul a obținut 300.000 fr., pentru al doilea 60.000 fr., iar pentru al treilea care este foarte mare și de o frumusețe neîntrecută, un sindicat i-a oferit deja 500.000 fr., dar el nu vrea să primească.

— **Mare incediu.** Din Komárom se scrie: Comuna *Madar* a fost aproape întreagă devastată de flăcările unui năpăsnic incediu. 260 case și 400 edificii economice și mari cantități de cereale au căzut pradă focului trei oameni au pierit în flăcări.

— **Cruzimea unui oficer german.** Cazacul asasinării unui negru în colonia germană din sud-vestul Africii, produce o enormă senzație.

Asasinul este sub-ofițerul Kossak. Kossak a băgat pe negru într'o groapă, pe care a umplut-o cu apă și a lăsat pe negru în ea timp de șase zile, deși era o toamnă foarte răcoroasă.

În aceste șase zile, i-s'a dat numai de trei ori mîncare.

Negrul a murit de frig și foame.

O instrucție severă s'a pornit.

— **Rangurile țareviciului.** Printr'un ordin de zi al țarului țareviciul nou născut al regimentului 12 de vînători din Siberia ostică. Aceste regimente vor purta de acum înainte numele țareviciului Alexie. Țareviciul mai este atașat tuturor regimentelor al căror șef e țarul, apoi regimentul de cavaleri de gardă, regimentul de cuirasieri ai gardei împărăteșei Maria Feodorovna, regimentul de ulani de gardă împărăteasa Feodorovna, precum și regimentului 13 de gardă din Erivan al împăratului Nicolae II.

Ordinul de zi numește pe împărăteasa Alexandra șef al regimentului 15 de dragoni.

Țareviciul a fost numit hatman al tuturor regimentelor ge cazaci.

Face repede carieră!

— **Manifestul Țarului.** Împăratul Rusiei a comunicat senatului său, convocat anume pentru aceasta, un manifest în care regulează succesiunea la tron, în caz de încetarea sa din viață înainte de majoratu fiului său Alexis.

Pentru acest caz, se proclamă șef al statului, marele duce Mihail Alexandrovici, fratele Țarului, iar împărăteasa actuală Alexandra Feodorovna va fi tutoarea micului principe ereditar, până la majoratul lui.

Actuala împărăteasa nu va avea însă nici un rol politic, ea e formal exclusă dela afacerile statului, și chiar și tutela asupra fiului său, n'o va executa de cât în o măsură foarte restrînsă.

În măsurile aceste se vede influența împărăteșei-văduve, Maria Feodorovna, care are o aversiune invincibilă în contra norei sale. Manifestul Țarului se așteptase cu o mare curiozitate, deoarece ce se svonise că el va cuprinde oare-care concesiuni politice, sau în tot cazul, oare-care indicațiuni spre o lărgire a libertăților publice.

Manifestul însă nu conținea nici o alusiune la vre-o modificare cât de mică a regimului actual!

Manifestul imperial a fost citit de ministrul de justiție, contele Murawiew.

— **Un ciclon în St. Louis.** Se telegrafează din Paris: Ziarul „L'Éclair“ i-se comunică din St. Louis (America), că la 20 August a bîntuit acolo un groaznic ciclon, care a pricinuit mari pagubi. Până acum au fost găsiți trei morți. Este temere, că încă mulți se vor afla îngropați sub ruine.

— **Disciplina în armata germană.** Asupra acestei materii se citește următoarele în „Voss. Ztg.“ „Prin sentința consiliului de revizuire, sub-ofițerul Lux, din regimentul 58 de infanterie, a fost condamnat la 60 de zile închisoare și degradare pentru maltratări de inferiori în 220 cazuri, și fruntașul Von Kwasing, cel mai vechiu soldat din secțiunea lui, la un an închisoare pentru maltratări în 110 cazuri.

— Venit din America la deprindere de arme. Un rezervist din Oradea mare Ioachim Markus Velkus a venit deunăzi acasă din America, unde emigrase. ca să facă o deprindere de arme de 8 săptămâni, cu care era dator. Cum a venit, s'a prezentat la comanda militară și și-a început serviciul militar. După ce va fi eliberat, va pleca înapoi cu nevastă-sa la America, unde și-a strâns puțină avere.

Recomandăm spre binevoitoarea atențiune a st. noștri cetitori inserția de mai jos a dlui *Pollák Sándor*.

Convocări.

In senzul §-lui 17 din Statutele Reuniunii învățătorilor Români gr.-or dela școalele confessionale din dieceza Caransebeșului, se convoacă adunarea generală ordinară a Reuniunii la Biserica-Albă pe zilele 29 și 30 August (11 și 12 Sep.) a. c. pe lângă următorul

PROGRAM :

Ședința I.

Duminecă în 29 August (21 Sept.) înainte de amiază.

1. La 9 ore participare la sf. liturgie și chemarea Duhului sânt.
2. La 11 ore deschiderea adunării.
3. Raportul general al comitetului.
4. Alegerea comisiunilor.
5. Tema: „In ce chip își poate câștiga și susținea învățătorul autoritatea și respectul în și afară de școală“. Referent: Mihai G. Crăciun.

Ședința II.

Aceeași zi după amiază.

6. Tema: „In ce măsură poate contribui casa părintească la educațiunea școlară“. Referent: Petru Bandu.

Ședința III.

Luni în 30 August (12 Sept.) înainte d. a.

7. Rapoartele comisiunilor exmise în ședința primă.
8. Defigerea locului pentru proxima adunare generală.
9. Propuneri
10. Alegerea funcționarilor și a comitetului Reuniunii pe anul 1904/5.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.
12. Incheierea adunării generale.

Din ședința comitetului Reuniunii ținute în Lugoj la 25 Iulie (7 August) 1904.

Traian Hențu,
vice-președinte.

Ioan Marcu,
notar I.

Adunarea cercuală ordinară a despărțământului Turda al „Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român“, se convoacă pe ziua de 28 August st. n. a. c. în Turda la orele 3 p. m. cu următorul

PROGRAM :

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul comitetului.
3. Raportul cassarului.
4. Raportul bibliotecarului.
5. Alegerea alor 2 comisiuni pentru censurarea rapoartelor și pentru inscrierea de membrii noi.
6. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală a Asociațiunei.
7. Alegerea comitetului pe un nou period de 3 ani.
8. Eventuale propuneri.
9. Disertațiuni sau declamări.
10. Rapoartele comisiunilor.
11. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbal.
12. Incheierea ședinței.

La această adunare care se va ținea în biserica gr. cat. din Turda-veche se invită toți membrii despărțământului precum și toți cari se interesează de progresul poporului român.

Iuliu C. Vladuțiu,
vice-director.

Telegramele zilei.

Sofia.—La prânzul de gală, dat Sâmbătă cu ocaziunea aniversării urcării pe tron a prințului Ferdinand, ministrul Petkow a rostit un discurs relevând că progresele Bulgariei sub raportul politic, economic și militar, dela urcarea pe tron a prințului Ferdinand, se datoresc în primul rând înțelepciunii și sfortărilor neobosite ale Suveranului.

Ministrul și-a încheiat discursul ridicând un toast în onoarea Suveranului înțelept al Bulgariei și al șefului suprem al armatei bulgare.

Ministrul Petkow a ridicat apoi un toast în sănătatea Suveranilor și a șefilor de stat reprezentați prin agenții lor diplomatice și atașatii lor militari.

Balmetief, agentul diplomatic al Rusiei, a ridicat un toast, în numele corpului diplomatic, în sănătatea principelui Ferdinand, a Principesei Clementina și a principelui moștenitor Boris.

CRONICĂ RIMATĂ.

CELE MAI FRUMOASE DIN...

Ce frumoasa, ce frumoasă!
Tot oftam, de câte-ori
O 'ntăineam, pe corzo seara;
Și mă cuprindeau fiorl...

Ș'o 'ntâmplare fericită
Mă transportă, par' că 'n raț:
S'a 'ntâmpat, ca față 'n față
Să ajungem, în tramvai.

Ah, frumos! Un chip divin!
Cum altu în lume nu-!'
Simțeam că-mi vine cu lașin...
Frumoasă ce-! Tucu-!...

Dar numai după-ee s'a dat
Jos din tramvai la haltă, —
Eu chiar din baere am oftat:
'e mândră, dulce, 'naltă!

Pierdusem graț pierdusem ochi,
Perdusem și simțirea...
Vai, cum își bate joc de noi
Emoția... iubirea!

Zăpăcilă.

Felurimii.

O curioasă alătorie de nuntă. In anul 1643 s'a hotărât între regele Cristian al IV al Danemarcei, și între țarul Mihail Feodorovici al Rusiei, ca prințul danez Cristian Valdemar, care ceruse mâna principesei Irina, cea mai tinără dintre ficele țarului, să vină de anul nou la Moscova pentru a i-se celebra ceremonia căsătoriei. Așa dar când sosi la palatul țarului din Moscova prințul Valdemar împreună cu contele Pasberg și Steen Bilde, i-se spuse de către mareșalul palatului, cum că după obiceiul rusesc trebuie să nu uite a săruta sceptrul Țarului!

Prințul, nebănuind nimica, a îndeplinit în tocmă această etichetă, fu însă foarte surprins, mai în urmă, când venind cu mireasa în fața altarului, se pomeni cum că i-se cere a se boteza mai întâi, căci numai cu această condițiune i-se poate face cununia. La opunerea sa la botez i-se spuse cum că prin sărutarea sceptrului țarilor prima sosire, densus a declarat după datinele rusești, supunere neclintită la toate datorințele împăratului. La aflarea acestora, prințul Valdemar fiind tare supărat, se grăbi a părăsi biserica împreună cu însoțitorii săi, și a se duce pentru a-și face pregătirile de plecare din Moscova. Când era gata de plecare se pomeni atât prințul, cât și întreaga suită că sunt opriți, și în urma opunerei, sunt cu toții legați și duși la închisoare.

In zadar a încercat regele Christia al IV-lea al Danemarcei ca prin rugăciuni și amenințări să poată obține de la țar liberarea fiului său și a suitei lui.

Prințul Valdemar al Danemarcei a rămas să stea închis până în anul 1645, când, prin țarul Mihail Feodorovici, urmașul său Alexi hailovici l'a liberat din închisoare, permițându-i în același timp a se reîntoarce în țara lui.

Petrecere.

Tinerimea Academică Română din ținutul săudului vă invită cu tot respectul la Petrecere de dans, ce o va aranja în Năsăud, la 1 temvrie st. n. 1904, în sala de gimnastică a gimnasiu. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare de persoană 2 cor. (în familie 1 cor. 40 nitul curat e destinat pentru „Masa studenților dela gimnaziul din Năsăud“.

— Invitare la petrecerea împreună cu joc ce se va aranja în curtea bisericii române din Elisabetinul-Timișorii din parohia mitetului parochial — cu cooperarea Cornușcal român din loc Duminecă 15/28 August, din incidentul serbării Hramului (Ruga) începutul la 5 ore d. amiază. Prețul de intrare de persoană 1 cor., de familie (trei persoane) 3 cor. Venitul curat e destinat pentru acoperirea lipselor bisericesti-școlare. Suprasolvirile se fac cu mulțumită și se vor evita în public. Pentru comitetul parochial: Gavriil Selăș, paroch, preș. comit. Adam Toth, epitrop.

INSERTIUNI și RECLAME

CIOBAN și NADRĂ

măestru zidar diplomat.

A. R. A. D. Deák Ferencz-utca 34.

Avem onoare a aduce la cunoștință publică ziditor, că sub firma de măștină am deschis

un birou de zidire

Primim tot felul de lucrări de zidire și anume: zidiri noi, transformări de zidiri vechi, construirea de frontispicii cu marmură ori fără materie atât în loc cât și în provincie, pentru garanță de 3 ani.

Primim construiți de planuri și de buget pentru prețuri foarte ieftine.

299

Cu toată stima:

CIOBAN și NADRĂ

Primul

și singurul institut de specialitate p. spălarea și curățirea rufelor

306

al lui

Bettelheim K.

ARAD, Aulich Lajos-u. 2.

Nr. Telefonului 184.

Cel mai preferit, mai bun mijloc de colorare a părului e

MELANOGENE

in culoare neagră și brună.

Cu preparatul acesta escelent și nevinovat, păr barbă, mustăți în cinci minute se pot colora în negru ori brunet. Culoarea e constantă și nu se poate osebi de culoarea naturală, nici cu săpun, nici apă caldă, nu se șterge și nu murdărește.

E nesticăcios și modul de folosire foarte simplu.

Prețul 2 cor. 80 fl.

244

Orice păr cărunt își recapătă culoarea naturală prin folosirea preparatului

Hair Regenerator alui Földes

Acesta nu e farbă, ci un preparat care redă frumusețea naturală a părului. Astfel părul blond devine iar blond, cel brun-brun, cel negru-negru. Prețul 2 cor.

Pentru a face părul blond.

Preparatul acesta, în câteva minute putem prefăce orice păr în culoare atât de plăcută, aurie, în culoarea căneșii, ori cenușie, ori în vre-o altă culoare blondă, fără a ataca părul. — Prețul sticlă mică 1 cor., sticlă mare 2 cor. Rugăm a fi cu atenție la marcă.

G. FÖLDES KELEMEN

FARMACIA ȘI LABORATORIUL CHIMIC, ARAD.

Telefon Nr. 111.

Ocaziune excepțională!

Din cauza zidirei și câștigării de local, vin-dem pentru prețuri originale de fabrică:

Servicii de prânz, de cafea, de ceai și de mocca. Ceasce de cafea, ceai și de mocca în sute de feluri. Farfurii, tot felul de etaloane (blide) și ștelage pentru fructe și aluaturi.

SERVICII DE ȘTICLA fabricate excelente din țeară și din străinătate. ȘTICLE, PAHARE, FARFURII DE ȘTICLA dela cele mai simple până la cele mai fine.

SERVICII Pentru LICORURI, VIN, ȘI BERE colorate ori din sticlă de cristal. Obiect de lux și folosire de alpaca și argint de China, execuțiunea cea mai modernă.

Obiecte de lux, vase, figuri etc. din porțelan fin, maiolica și fayence. — Vase de nichel, mărfuri de metal, articole pentru arangiarea de culine. —

Tasuri pentru servirea de licor, și altele din lemn, sticlă și metal.

Requisite de mâncare din alpaca, ori argintate ori nickelizate, fabricate din țeară.

Lămpi: Pentru saloane, dormitor, refectorii, birouri, pentru apartamente de biliard și cabinete de lectură: Pentru restaurante, localuri de grădini și buline. Cu luminare electrică, de gaz, acetylen, petrol ori spirt

Ocaziune binevenită dar foarte scurtă pentru cumpărarea de trusouri, și alte lucruri pentru arangiarea de locuințe, ville, verande și locuințe de câmp.

308

Gebhart J. és Fia.

ARAD, Andrassy-tér 16 szám.

Fondat la 1850 Nr. Telefon. de stat și com. 219.

Comande din provincie se eșecută prompt și la moment. Izvor potrivit pentru revinzători, uiegar, măsari și restaurante.

— Intreprindere de sticlărie. —

TIPOGRAFIA

„TRIBUNA“

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fiind arangiată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne și cu rotațiune modernă, primește spre executare orice lucrare ce se ține de arta tipografică.

Broșuri, opuri, manuale, tabelării în orice mărime, registre pentru bănci, invitații la petreceri și cununii, plicuri, cap de scrisori, anunțuri funebre, cărți de vizită, etc. etc.

Executat cu gust fin, la timp și punctual, după sistemul cel mai nou.

Cerem și pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc întru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus înșirate a trimite spre executare și a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Având în vedere și sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru național, credem că va afla mai lute răsuneț acest anunț al nostru.

Telefon Nr. 502.

BANI!

Pe lângă modurile de plată de mai jos, prin intervenția biroului nostru se pot câștiga împrumuturi ipotecare replateabile în anuități, pe posesiuni fonciare, case în orașe, mai departe credit personal preoților, ofițerilor, funcționarilor de stat și particulari, comercianților, industriașilor și pensionaților pe lângă replateare în 5-20 ani, cu garanți ori fără garanți, în cel mai scurt timp și pe lângă cea mai perfectă discrețiune. Remunerația noastră modestă numai după atingerea scopului, decursiv va fi plătită. Documentele necesare cancelaria noastră le câștigă pe propriile ei spese, carel spese vor fi plătite asemenea decursiv.

A) Favorurile extra ordinare mai noi a împrumuturilor câștigate prin intervenția noastră:

1. Informațiunile sunt ieftine. 271
2. Detrageri puține.
3. Depurările să descrie anual din datorie și interesele vin socotite numai după sumele reduse și interesele și capitalul se poate depura laolaltă.
4. După întârziere motivată de plăte, amendă nu se plătește.
5. La dorință după rate vine încassatorul acasă, ori se pot plăti prin cheque postal nefrancat.

B) Favorurile extraordinare a împrumuturilor noastre cu depurare pe quartale:

1. Sunt foarte ieftine, pentru-că suma plătită la quartal se detrage imediat din datorie și debitorul totdeauna plătește după starea faptică a datoriei interesele.
2. Cvotele aduceau un venit de regulă de 8% și dividendă în urma circulațiunii uriașe se mai poate urca an de an; asemenea anual se escotentază.
3. Cvotele pe lângă abdicere prealabilă se rescumpără în suma lor totală.
4. Un astfel de împrumut se achită cel mult în 2½ ani, după care ori-ce obligament de plată încetă.

C) Favorurile extraordinare a împrumuturilor noastre ipotecare:

Depurare de 15 ani	4-75%	După mărimea sumei împrumutate.	Depurare de 40 ani	3-15%	După mărimea sumei împrumutate.
" " 22	4-0%		" " 46	2-96%	
" " 30	3-75%		" " 50	2-85%	
" " 32	3-50%		" " 60	2-65%	
" " 33	3-30%		" " 65	2-33%	
" " 35	3-25%		" " 70	2-30%	

În plăți se cuprinde nu numai interesele și spesele de administrare ci și depuratiunea din capital.

— Biurou aradan de informațiuni. —

Poseșori KLONDA și SZATMÁRY

ARAD, Strada Salacz Nr. 3.

Apă minerală naturală cu efect vindecător.

Apă acră de Boholt

recreatoare, curată ca cristalul și cu efect vindecător.

Amestecată cu vin ori sirup dă o beutură plăcută și recreatoare.

- 0 sticlă mare (2 litre) 26 filerl
- 0 sticlă mică (1 litru) 18 filerl.

Se poate comanda și furnisa la locuința dela

Hartmann Samu

magzin de ferarie și coloniale

ARAD, Boros Béni-tér I. Telefon Nr. 373

Comande din provincie se efectuesc prompt și echitabil.

311

Apă minerală naturală cu efect vindecător.

Țigle Căramizi

mai departe țigle pentru poduri de case 4 cm. de groase, țigle pentru fântâni, țigle pentru traverse, și ori-ce alte țigle necesare la zidiri se fabrică în cantitate mare la stabilimente fabricii de țigle și cărămizi dela Micălaca. — Proprietar al firmei

Pollák Sándor

— ARAD, BIUROUL CENTRAL. —

298

ARAD, Haltér Nr. 1. Telef. 206 și 255

Condițiuni favorabile de plătit, prețuri echitabile.

Am onoare a aduce la binevoitoare cunoștință că am deschis în Arad-Belváros strada Választó Nr. 3 (casa proprie) atelier

de măsurit pentru zidiri și mobile

unde pregătesc lucrările aparținătoare acestei branșe pe lângă cele mai ieftine prețuri în modul cel mai curat.

Primesc lucrări aparținătoare branșei mele, anume lucrări de măsurit la zidiri lucrări ori reparări de mobile după moda cea mai nouă

în modul cel mai bun executate și pe lângă prețurile cele mai ieftine.

Experiențele de mai mulți ani, făcute în fabrica lui *tfj. Ceiler István*, precum și folosirea de lemn uscat și cel mai bun nu adus în poziția aceea plăcută că în privința asta să satisfac ori-cărei comande. Recomandându-mă spriginului binevoitor al p. t. public

rămân cu stimă:

Pápay Lajos,
măstru-măsar.

289

Tuschák Vilmos

argintar.

310

ARAD, Batthányi-uteza 23, I em. 8 aji

Primesc ori-ce fel de lucru aparținător acestei branșe pentru prețurile cele mai reduse și pe execuțiunea cea mai bună.